

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelek „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovi račun št. 11.400

Resolucija nedeljske manifestacije

TEMELJI ZA NACIONALNO DELO V MARIBORU.

Razmere zadnjega časa, ko so začeli nekateri naši Nemci in zlasti nemčurji po Hitlerjevi zmagi v Nemčiji pozabljati, da je na Muri in Kóbankskem jugoslovanska meja nespremenljiva, so morale logično roditi odpor pri vseh, ki so se borili za našo državno samostojnost in pri vseh, ki so pripravljani zanjo tudi v bodoče preletiti svojo kri. In prav posledica tega odpora je bila **impozantna nedeljska manifestacija vsega narodnega manufakturnega in intelektualnega delavstva v Mariboru**. Ta manifestacija je pokazala, da naše narodno meščanstvo brez razlike stanu ne dovoljuje in nikoli ne bo dovolilo, da bi se kakorkoli rušili temelji našega s tolikim trudom in po stoletjih suženjstva priborjenega doma, pokazala je pa tudi, da smo kulturni narod in ne segamo po barbarskih sredstvih, kakor Nemci v medsebojni borbi v Avstriji in Nemčiji.

Naši nedeljski manifestanti in demonstranti so se poslužili besed, toda ostrih, neustrašnih in močnatih, kakor se spodobi za samozavesten narod, ki se ne straši ne Hitlerjev ne Starhembergov ali drugih nemških junakov. Prav tako odločna je bila zato tudi resolucija, ki so jo zborovalci sprejeli. V njej pozivajo oblasti in slovensko javnost, da vedno in povsod izvršuje načelo **narodnega in državnega edinstva v javnem in zasebnem življenju**; pozivajo oblasti, da prenehajo dovoljevati **rabo nemščine** v občevarju s strankami; da zahtevajo od onih, ki nočejo govoriti slovensko ali se v 14 letih našega jezika niso hoteli naučiti, da si plačajo tofmača; pozivajo delavsko mladino, ki je obiskovala in obiskuje slovenske osnovne in meščanske šole, da opusti rabo nemščine v medsebojnem občevarju in naposled tudi šole, da poudarjajo pri vzgoji **srmatno preteklost nemške oblasti nad nami in svetost slovenskega jezika**.

Za tem se obrača resolucija proti nemškemu tisku, zlasti pa proti temu, da se pošiljajo v tujino ogromne vsote naročnine za nemške časnike in časopise ter se s tem po nepotrebnem slabi naša trgovinska bilanca. Obenem poziva javne lokale, naj odpovedo razne nemške liste in revije ter naj opuste predvajanje

nenških gramofonskih plošč in radiosporedov. Prav tako se obrača tudi do filmske cenzure ter protestira proti temu, da dovoljuje v naših kinematografih glorifikacijo Nemčije v tedenskih poročilih ter da ne vidi očite velenemške in velemadžarske propagande v pre mnogih filmih, v katerih se kažejo stare avstrijske uniforme, in tendence prikazovati te države v propagandnem smislu. V Mariboru naj se zato prepovejo taki filmi, nemški zvočni filmi pa sploh. Dalje se obrača proti podpiranju drugorodnih trgovcev, zdravnikov, odvetnikov itd., nastopa proti Nemcem v občinskem zastopu ter apelira, da se ne oddajo nenašim ljudem javna dela in da se odpuste vsi nenašni nameščenci ter da se uvede absolutno nacionalna in socialna politika.

Naposled se obrača resolucija proti tovarnam in podjetjem, ki zaposlujejo neslovanske tujece, nenaše državljanke, zlasti Nemce, ter zahteva, da jih v najkrajšem času odpuste, ker bodo sicer sestavljene liste, ki bodo javnosti pokazale resnično stanje. Tuji podjetniki, ki so prišli v našo državo služiti denar, naj to državo spoštujejo vsaj toliko, da bodo zaposlovali domače brezposelno delavstvo in nameščeno. Zlasti pa protestira proti temu, da ti podjetniki zastopajo in ponižujejo naše nacionalno orientirano ročno in duševno delavstvo. Obenem zahteva od tekstilne industrije, da z ozirom na svoje dobičke zviša mezd delavstvu na ono višino, da bo moglo vsaj dostojno preživeti sebe in svoje. Uzakoni naj se tudi eksistenčni minimum kot regulator mezd in plač. Ob koncu se pa obrača tudi še na Delavsko zbornico z zahtevo, da opusti namero odkupiti falitne marksistične konzumne domove, a obenem naj se pa izvrši tudi stroga revizija Delavske zbornice in se takoj razpišejo v ta namen nove volitve pod vodstvom državne oblasti.

Tako je ta resolucija obsegla vsa aktualna vprašanja in bo morala služiti kot program in podlaga za vse bodoče delo nacionalnega Maribora, da bo postal res to, kar bi moral biti: **naša najmočnejša trdnjava proti sovražnikom naše države in našega naroda!**

Novemberske Nemčije za vedno konec

VELIK GOVOR ADOLFA HITLERJA V KIELU. VSE ŽIVLJENJE BO EN SAM BOJ. FRANCOSKI POSLANEC BASTIDES POZIVA FRANCIJO K SPORAZUMU S HITLERJEVO NEMČIJO. SLAB USPEH ROSENBERGA V LONDONU.

KIEL, 9. maja. V nedeljo se je zbrala tukaj ogromna množica okrog 45 tisoč šlezviško-holštajnskih SS in SA oddelkov, na katere je imel velik nagovor njihov vrhovni poveljnik, državni kancelar Adolf Hitler. Kancelar je vemu govoru so prisostvovali na posebni tribuni kot častni gostje mimo poveljnika nemške mornarice podadmirala Gladischa tudi mnogoštevilni poveljniki nemških bojnih ladij. V svojem govoru je Hitler dejal med drugim:

»V Nemčiji se izvaja revolucija, ki se razlikuje od vseh prejšnjih dogodkov te vrste po vzvišeni disciplini in premišljenosti svoje izvedbe. Šest sto tisoč rjavih srajc predstavlja neomajno gardo. »Novemberski zločinci« naj se nikar ne vdajajo praznim nadam, da bi se sedanja nesoglasja mogla nenadoma končati iz kakršnegakoli vzroka na nenaraven način. Tem ljudem bomo sledili v zadnji, najbolj skriti kotiček in ne bomo mirovali ne počivali prej, dokler ne bomo tega strupa popolnoma iztrebili iz nemškega naroda. Kakor more vladati v Nemčiji le ena oborožena in državna sila nemškega naroda, prav tako more obstojati le ena organizacija politične volje. Svet bo videl v nas le to, kar smo in ho cenil v nas le to, kar bo v nas videl. In mi hočemo temu svetu pokazati, da je doba novemberske (1918) Nemčije končoveljavno za nami. Pojasniti hočemo svetu, naj nikar več ne upa na kako drugačno Nemčijo. Je in ostane le ena Nemčija, in to je Nemčija, kakoršno predstavljamo danes mi in s katero se bo moral svet zadovoljiti in jo priznati. Korakamo težki proti, dobi potrpežljivosti in vztrajnosti. Vse vaše življenje ne bo nič drugega, kakor en sam boj. Brezpogojno moramo nadaljevati borbo za nemško dušo. Nočemo voine, pač pa zahtevamo, da se z našim narodom ne postopa več kakor z brezpravnim parijem. Težka bo bodočnost, vendar pa boste ostali, kar ste bili: železne roke nemške revolucije!«

PARIZ, 9. maja. Francoski poslanec in star poznavalec Nemčije Bastides se je vrnil s potovanja po Nemčiji in objavlja v »Matinu« svoje vtise. Med drugim pripoveduje, da skuša Hitler pred vsem ustreči željam nemškega naroda in prihaja

ja pri tem često v nasprotje s tujino, kar ga pa ne moti, ker smatra, da je dolžnost vsake vlade najprej ščititi interese lastnega naroda in lastne države. Smešno bi bilo računati z razpadom sedanjega režima in z vrnitvijo k demokratični obliki vladanja. Kar bi še za Hitlerjem prišlo, bi bil v najboljšem primeru kaos. Nemčija je naklonjena novim pogajanjem s Francijo. Doslej so ostale po mnenju Bastidesa vse nemške vlade na skrajno slabi notranjepolitičnih nogah in so zato iskale zunanjepolitično vedno nove koncesije, da so mogle ohraniti svoj notranjepolitični položaj in razmerje do opozicije. — Hitlerjev režim pa je dovolj močan, da nastopi drugače na mednarodnem forumu in da konča politiko koncesij Nemčiji. Francija naj bi pomislila, kaj prav za prav hoče. Napočil je čas, ko je treba razčistiti odnose med obema državama. Zbližanje ni izključeno in bi bilo v prid obeh držav ter bi utegnilo razgnati sedanje težke oblake, ki leže nad Evropo. Ta izvajanja Bastidesa so našla v vsej politični javnosti glasen odmev in so predmet vseh razgovorov.

LONDON, 9. maja. Tukejšnji politični krogi zasledujejo z veliko pozornostjo blivanje glavnega urednika lista »Völkischer Beobachter« in vodje zunanjepolitičnega urada nemške narodnosocialistične stranke dr. Alfreda Rosenberga v Londonu, kamor je prispej kot zaupnik Hitlerja z nalogo, da seznanj angleške merodajne politike s cilji in namerami vlade in zabriše porazni vtis, ki je povzročil preganjanje Židov v angleški javnosti. Rosenberg je obiskaj več uplivnih politikov in si baje izprosil tudi sprejem pri zunanjem ministru siru Simonu in ministrskem predsedniku Macdonaldu, ki ga pa doslej še nista sprejela. V »Daily Expressu« objavlja Rosenberg izjavo, v kateri pravi, da polaga Nemčija na prijateljske odnose z Anglijo največjo važnost, ker je od tega prijateljstva odvisen v pretežnem delu svetovni mir. Angleški tisk je sprejel Rosenberga splošno zelo hladno. Tisk še nadalje najostreje obsoja delovanje berlinske vlade in svari pred nasedanjem Rosenbergu, ker so dejanja nemške vlade v najhujšem nasprotju z Rosenbergovimi obljubami in izjavami. Dokler nemška vlada ne bo pričela zopet spoštovati demokratičnega načela, ki so slehernemu Angležu sveta, vse dotlej ne more biti govora o vrnitvi angleških simpatij Nemčiji.

Japonska ofenziva se je pričela

NAPAD NA PEKING IN TIENSIN. VELIKA MOČ JAPONSKIH ČET. — RUSKO-MANDŽURSKO-JAPONSKA KONFERENCA SE SESTANE 20. V.

LONDON, 9. maja. Dopisniki angleških listov iz Šanghaja in Pekinga že poročajo o novih vojnih operacijah japonskih in mandžurskih čet na južnem področju ob velikem kitajskem zidu, kar se smatra kot začetek napovedane velike ofenzive s ciljem, da se zasedeta Peking in Tientsin. Koncentracija japonskih in mandžurskih čet je že končana. Japonci, ki razpolagajo s silnimi množinami najmodernejših bolnih tehničnih sredstev na zemlji in v zraku, računajo, da bodo izbruhnili v Pekingu in Tientsinu veliki nemiri in da bodo še pred prihodom japonskih čet v teh mestih postavljene avtonomne vlade, s čimer bi bile severne kitajske pokrajine dejansko odcepljene od Nankinga. Japonci namestijo potem vse te pokrajine spojit z Mandžurijo v novo kitajsko-mandžursko monarhijo.

V vseh diplomatskih krogih se pričakuje, da bo napovedana japonska ofenziva izredno krvava in strašna. Kitajski generali izjavljajo, da bodo

branili navedeni mesti in sploh kitajsko zemljo do zadnjega moža in zadnje patrone. Listi potrjujejo informacijo, da so ostali vsi poskusi japonske vlade ustvariti nevtralen pas južno od velikega kitajskega zidu brez uspeha.

TOKIO, 9. maja. Japonske čete so pričele včeraj zjutraj, ker niso prejele nobenega odgovora s kitajske strani na svoj zadnji ultimatum, ofenzivo na vseh južni črti kitajskega zidu.

TOKIO, 9. maja. Japonsko-rusko-mandžurska konferenca se bo pričela 20. t. m. v Tokiju in bo razpravljala o celotnem političnem položaju na Daljnem Vzhodu. Baje pa je po izjavah japonskega poslanika v Šanghaju Arlošija sodelovanje Japonske z ozirom na zadnje politične dogodke še dvomljivo.

RIMSKI POSLANIK UPOKOJEN,

BEOGRAD, 9. maja. Z ukazom Nj. Vel. kralja je bil upokojen dosedanji jugoslovanski poslanik v Rimu, Milan Rakić.

Sprememba v vladi

BEOGRAD, 9. maja. Ostavko na svoj položaj je podal minister za kmetijstvo in vode g. Juraj Demetrović. Nj. Vel. kralj je na predlog predsednika ministrskega sveta ostavko sprejel in imenoval za novega kmetijskega ministra senatorja in znanega nacionalnega delavca g. dr. Ljubomirja Tomašiča iz Zagreba. Nadalje je bil imenovan s kraljevim ukazom za ministra brez portfelja narodni poslanec in bivši minister ter kr. poslanik v Pragi in na Dunaju g. dr. Grga Angeličnović.

MOŠČICKI ZOPET PREDSEDNIK.

VARŠAVA, 9. maja. Z ozirom na bližnji iztek predsedniške dobe se je sestala včeraj v Varšavi politična ve-

lika narodna skupščina, da izvoli novega predsednika republike. Volitev se ni udeležilo z načelnega stališča več opozicijskih strank. Po glasovanju, ki ga je vodil predsednik Slawek, je bil okrog 13. ure razglašen rezultat glasovanja. S 322 glasovi je bil ponovno izvoljen za predsednika republike dosedanji predsednik dr. Ignacij Moščicki, za katerega so glasovale vse stranke vladnega bloka, poljedelska stranka, židovska skupina in več manjših opozicijskih skupin. Predsednik Moščicki, ki je bil izvoljen za nadaljnjih 7 let, je izvolitev sprejel. Danes je položil svečano prisego v kraljevem dvorcu v navzočnosti velike narodne skupščine.

Dnevne vesti

Tast zaklal v silobranu svojega zeta

Na Grajeni pri Ptujju je zaklal posestnik Dolinšek svojega nasilnega zeta Kolariča.

Na Grajeni pri Ptujju se je dogodila sinoči pozno zvečer krvava družinska tragedija, ki je vznemirila vso sosesko. Posestnik France Dolinšek je zabodel v silobranu svojega zeta, 26letnega Franceta Kolariča, z nožem v trebuh, da je kmalu nato umrl.

Ozadje krvavega dogodka so zgolj družinske razmere. France Kolarič se je pred letom priženil k Dolinškovim in vzel za ženo njihovo hčerko Pavlo. Izprva so se dobro razumeli, ko pa za nobeno ceno ni hotel prepisati stari Dolinšek posestva na zeta, se je naselil v hiši preprij, ki je bil zlasti v zadnjem času vedno ostrejši. Mladi gospodar Kolarič je težko gledal in poslušal, kako stari Dolinšek oblastno gospodari, on pa nima nobene besede in pravice. Vse to je izbruhnilo sinoči v mlademu zetu, ko je prišel že pozno zve-

čer nekoliko vinjen domov in pričel razgrajati po stanovanju. Zmerjal je svojo ženo, ki je iz strahu pred njim zbežala k staršem. Ko pa je Kolarič opazil, da je našla žena zaščito pri tastu, je s silo vdrl v njegovo stanovanje. Pri tem pa se mu je postavil v bran stari Dolinšek, ki je v hipni razburjenosti poiskal nož in ga zasedil nasilnemu zetu v trebuh. Zet se je zgrudil na tla in omedlel. Smrtno ranjenega so takoj prepeljali v ptujsko bolnišnico, kjer pa je bila vsaka pomoč zaman in je kmalu po prevozu izdihnil.

Na poti v bolnišnico je tast spremljal svojega umirajočega zeta. Ko so ga orožniki prijeli in zaslišali, je brez obotavljanja priznal, da je v silobranu zaklal svojega zeta. Orožniki so dali starega Dolinška v zapore ptujskega sodišča.

Vlomilce v Jakličovo blagajno že imajo

Policija je aretirala več oseb, ki so bile v zvezi z vlomilci. Aretirani so tudi pravi storilci. Bogat plen zakopan v zemlji. — Naporna preiskava.

Odkar je bil izvršen v noči na veliko nočno nedeljo drzen vlom v pisarno pokojnega carinskega posrednika g. Josipa Jakliča, kjer so vlomilci navrtali železno blagajno in odnesli iz nje nad 70.000 Din gotovine in dva briljanta, vredna 30.000 Din, je bil ves čas policijski aparat budno na nogah. O vladu so bile obveščene tudi policije po drugih mestih v naši in drugih državah ter vse orožniške postaje.

Preiskavanje in zasledovanje je bilo zelo naporno, ker so drzni vlomilci zabrisali za seboj vsako sled. Po dolgotrajnem naporu pa se je varnostnim organom vendarle posrečilo izslediti najprej osebe, ki so bile v zvezi s storilci, in končno zgrabititi za vrat tudi prave storilce, ki se bodo morali vdati pod težo dokazov, čeprav še danes pri zaslišanju dejanje trdovratno taje. Ugotovljeno je, da so vlomilci del plena zakopali v zemljo.

Podrobnosti o aretaciji vlomilcev in o preiskavi zaradi interesa preiskave same še ne moremo objaviti.

Koncertni nastop mariborskih srednješolcev.

Sinoči je nastopila v Unionski dvorani naša srednješolska mladina, in sicer mladinski zbor državne klasične gimnazije, mladinski zbor državne realne gimnazije, ženski zbor državnega učiteljskega, ženski zbor zasebnega učiteljskega, moški zbor državne klasične gimnazije, mešani zbor državnega učiteljskega in mešani zbor vseh nastopajočih zavodov. Obisk pevskega koncerta je bil zelo dober. Galerijo je napolnila mladina, dvorano pa so zasedli do zadnjega kotička starši in prijatelji naše srednješolske mladine. Navzoči so bili tudi zastopniki raznih oblastev in društev. Prvi je nastopil viharno pozdravljen mladinski zbor klasične gimnazije pod vodstvom prof. g. Viktorja Schweigerja in zapel tri Premrllove in pet Adamovičevih pesmi. Pri zboru smo opazili hvalevredno disciplino in ubranost, ker pesmi, s katerimi je nastopil, niso bile lahke. Odlično pa je rešila svojo nalogo četrtišolka gđc. Danica Kutinova, ki je spremljala zbor na klavirju. Prav tako navdušeno pozdravljen se je pojavil na odru mladinski zbor državne realne gimnazije pod taktirko prof. g. Viktorja Schweigerja. Mladi pevci in pevke so s svojim nastopom dokazali, da so na visoki stopnji. Lepo so zapeli Premrlovo »Rože za Marijo«, Vodopivčevo »Starček roma na goru« in tri Adamičeve »Na Jurjevo«, »Uspavanka« in »Pleši kos«. Ko je zbor odhajal z odra, niso štedili poslušalci s ploskanjem in viharnim odobravanjem. Dobro se je odrezal ženski zbor državne učiteljskega pod vodstvom prof. gđc. Minke Zacherlove, ki je zapel Adamičeve »Dudeldajčke« s spremljevanjem klavirja ter koroško in goriško narodno pesem. Sledil je nastop moškega zbora klasične gimnazije pod vodstvom osmošolca g. Miheliča in prav dobro podal Schwabovo »Večer na morju« ter več

narodnih pesmi. Lepota vsega včera pa se je zlila v pesmi, ki jih je pel ženski zbor zasebnega učiteljskega šolskih sester pod vodstvom S. Serafine. Presenetil je Mirkov »Jutranji zvon«, Mavova »Dekle, kaj bo s tabo« in Smetanova »Priletela lastavičke«. Nastop mešanega zbora državnega učiteljskega pod vodstvom prof. Karla Pahorja, ki je podal osmi Mokrajčev rukovet srpskih narodnih pesmi je dokazal, da je v rokah pevskega mojstra. Vrhunec vsega večera pa je bil nastop vseh zborov, ko so zapeli našo državno himno, ki jo je navzoče občinstvo in mladini stoji poslušala. Bil je to res lep večer naše mladine. Pričakujemo, da nam bo tudi v bodoče pripravila še več tako lepo uspešnih koncertnih nastopov.

Poroka. V Novem Sadu sta se te dni poročila g. Hugon Čiček, artilerijski poročnik in gđc. Olga Poljančeva, hčerka splošno znanega kulturnega delavca, prosvetnega inšpektorja g. dr. Leopolda Poljanca iz Maribora. Mlademu paru želimo vso srečo!

Dražba carinskega blaga. Jutri v sredo bo v skladišču tukajšnje glavne carinarnice licitacija, na kateri bodo prodali 5 sodov slanikov in več drugega carinskega blaga. Začetek dražbe bo dopoldne ob 9. uri.

Zveza mladih intelektualcev zaključila v četrtek 11. t. m. svoj strokovno-znanstveni ciklus javnih predavanj s predavanjem glavnega urednika »Večernika« g. Radivoja Reharja o razvoju svetovne politike po vojni. Ker bo predavanje zelo zanimivo, vabimo vse, ki se zanimajo za politiko, da se ga udeležijo v čim večjem številu! Prihodnji četrtek 18. t. m. pa bo zaključen tudi mladinski ciklus predavanj. Ob tej priliki bo predaval o socialnem položaju sodobne mladine znanstvenopisatelj g. Ludvik Mrzel iz Ljubljane.

Desetletnici Angleškega krožka je sinoči za sredo ob 15. uri brzojavno prijavil svoj prihod britanski konzul v Zagrebu, mr. Russell Macrae. Zato nujno vabimo vse družabne kroge, da s številno udeležbo na jutrišnji akademiji pripomorejo, da bo odlični gost ponesel iz našega Maribora kar najboljšo utise. Nedvomno bo o njih poročal na višja mesta v Beograd in London. Vljudno tudi poziva mo vse odličnike naše javnosti, da se po akademiji udeležijo družabne prireditve, ki jo gostu v dvorani hotela pri »Orlu« priredi Angleški klub.

Maistrovi borci se sestanejo v soboto, dne 13. maja ob 20. uri v dvorani Nabavljalne zadruga na Rotovškem trgu.

Prva ponovitev »Mornarja«, komedije poljskega pisatelja Jerzija Szaniawskega, ki je ob sobotni premieri dosegla priznano lep uspeh, bo drevi ob 20. uri.

Občni zbor kluba lekarnarjev. Redni letni občni zbor kluba mariborskih lekarnarjev bo v nedeljo 14. t. m. ob 14. uri pri »Orlu«.

Javni nastopi gojencev Glasbene Maticice bodo v sredo 10., četrtek 11. tm. ob 20. uri, vedno v mali dvorani Uniona. Vstopnine ni. Prostovoljni prispevki se hvaležno sprejemajo. Stariši in ljubitelji glasbe se najljubneje vabijo!

Kakor juhi sol, tako pripada Kathreinerjevi Kneippovi sladni kavi pravi »Franckov« dodatek!

IZJAVA. Na notico v »Večerniku« z dne 20. aprila t. l. izjavljam, da sem resnično 51 let v Mariboru ter sem zahajal samo v nemške šole, pač pa je moj materni jezik slovenski in ga obvladam dobro. Rojen sem v Mariboru, bil pa sem pristojen na Gorenjsko, kakor moj oče Jakob, ki je bil poznana in pristna gorenjska korenina ter ponovno izjavljam, da sem Slovenec, Maribor, dne 9. aprila 1933. Logar Jakob, brivski mojster, Maribor, Frankopanova ul. 25.

Pri pokvarjenem želodcu, plinih v črevesu, slabem okusu v ustih, čelnem glavobolu, mrzlici, zapeki, bljuvanju ali driski učinkuje že kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice sigurno, naglo in prijetno. Znameniti zdravniki za želodec izpričujejo, da se izkaže uporaba »Franz Josefove« vode kot prava blagodat za po jedi in pijači preobložena prebavila. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Odlični plesni par Pia in Pino Mlakar, ki je v tujini in pri nas dosegel nenavadno lepe uspehe ter ga odlikuje resno stremljenje, poglobljeno podajanje in iskanje novih smeri v plesni umetnosti, ponovi svoj plesni koncert, ki je marca meseca pred nabito polnim gledališčem izbornu uspel, v petek, 12. tm. Veljajo znižane operne cene.

Deseti večer zgodovinarjev, na katerem bo g. dr. Kralj nadaljeval predavanje o celjskih grofih v slovenski dramati, bo v četrtek 11. t. m. ob 20. uri v čitalnici študijske knjižnice.

Singerjev tečaj za šivanje in vezenje. Tukajšnja podružnica šivalnih strojev »Singer d. d.« priredi od 19. maja do 2. junija v prostoru palače Pokojninskega zavoda, Kralja Petra trg, tečaj za šivanje in vezenje. Pouk bo brezplačen. Prijave sprejema trgovina, Glavni trg 23, »Bergov dom«.

Restavracija »Velika kavarna«, danes v torek postrvi in specialitete morskkih rib.

Fantom Durmitorja. Prvi veliki zvočni film, ki je popolnoma posnet v naši državi in s pomočjo naše vojske. Najlepši kraji naše domovine, starodavni in moderni del našega Sarajeva, ponosni Beograd, patrijski Dubrovnik, romantična Drina in pa s pragozdi porasla Črna gora so posneti v tem filmu. Vsa mikavost, vse lepote, vse nevarnosti teh naših najlepših krajev nam kaže ta film. Poleg izrednih in senzacionalnih naravnih posnetkov spremlja ta film prav lepo in ljubko dejanje. V glavnih vlogah Slovenka, znamenita filmska igralka Ita Rina, poleg nje prvič v filmu vsepovsod znani gledališki igralec Hinko Nučič, tudi naš rojak. Vsa druga mesta pa so zasedena s prominentnimi nemškimi igralci kakor Carl de Vogt, Albert von Kersten, Ernst Dumcke itd. »Fantom Durmitorja« ima tudi v tujini ogromen uspeh, kajti kritika pravi, da tako lepih in tako romantičnih naravnih posnetkov še ni pokazal noben film. Film je pretežno povzet v nemškem, deloma pa tudi v srbohrvaškem jeziku. Premiera bo v sredo v Graiskem kinu.

Grajski kino. Danes zadnji dan »Jaz in cesarica«, izvrstna opereta. Lilian Harvey. Jutri v sredo se začne senzacija dneva »Fantom Durmitorja«.

Kino Union; Od danes ponedeljka dalje »Ljubavni regiment«, izvrstna vesela vojaška opereta krasnega petja in lepih melodij z Gustavom Fröhlichom in srčkano Dolly Haasovo. Pripravila se senzacija dneva, vefilm »Don Quichotte« z ruskim odrskim umetnikom in najboljšim pevcom sveta Fjodorom Šaljapinom.

Naplavljeno truplo. Pretekli četrtek je naplavila na desnem bregu v Rošnji pri Št. Janžu na Dravskem polju Drava truplo neznanega moškega. Truplo je 172 centimetrov dolgo, oblečeno v temno rjavo hlače in temno sivo srajco. Ležalo je že najmanj mesec dni v vodi. Pokopali so ga na šentjanškem pokopališču. Pri utopljenju niso našli nobenih dokumentov in ne znakov, po katerih bi mogli ugotoviti, kdo je bil nesrečnež.

Ukradeno kolo. Zasebnici Milki Lorenčakovi, stanujoči v Črtomirovi ulici, je včeraj popoldne nekdo ukradel izpred stanovanja žensko kolo namke »Dürkop«, vredno 800 Din. Lorenčakova je prijavila tatvino policiji.

Narodno gledališče

REPERTOAR:

Torek, 9. maja ob 20. uri »Mornar«. Red C.

Sreda, 10. maja ob 20. uri: »Desetletnica društva prijateljev angleškega jezika in angleške kulture«.

Četrtek, 11. maja ob 20. uri: »Bog maščevanja«. Znižane cene. Zadnjič.

Petek, 12. maja ob 20. uri: »Plesni koncert« Pie in Pina Mlakarja. Znižane operne cene.

Mariborsko gledališče. V sredo, 10. tm. se bo vršila v proslavo desetletnice »Društva angleškega jezika in angleške kulture« slavnostna akademija. — »Bog maščevanja«, zanimiva in učinkovita drama židovskega pisatelja Schalomna Aschta spada med najboljše letošnje dramske uprizoritve. To delo, ki je doseglo na mariborskem odru izredno lep uspeh, bo radi splošnega povpraševanja po njem uprizorjeno še enkrat, in sicer v četrtek, 11. tm. Veljajo znižane cene.

Szaniawski: Mornar

Proslava poljskega narodnega praznika.

V soboto zvečer je bila v našem gledališču premiera poljskega pisatelja Jerzija Szaniawskega komedija »Mornar«, združena s proslavo poljskega narodnega praznika 3. majnika. Pred predstavo je zato predaval g. prof. dr. Rudolf Molè iz Ljubljane o poljskem gledališču in dramskem slovstvu. Njegovo predavanje je podalo sicer kratko, a lepo pregledno sliko o bratskem poljskem teatru; posebno pa moramo pozdraviti predavateljevo ugotovitev, da smo se Slovenci doslej premalo brigali za poljsko dramsko slovstvo in bi bil že čas, da bi mu posvečali več pozornosti. Tako se je premiera »Mornarja« spremenila v iskreno manifestacijo za bratsko Poljsko, ki se ji je pridružilo spontano vse občinstvo v razprodanem gledališču.

Komedija »Mornar« spada v vrsto impresionističnega slovstva s tipično zasnovanim in izvedenim dogajanjem ter zlasti značilnim zaključkom. Moč poudarka je na notranjem doživljanju, kar je zopet znak slovanskega gledanja na problem. Je pa ob enem tudi trpka satira, saj postavljajo spomenik kapitanu, ki je junak le po legendi, junak, ker ga narod hoče, je pa v resnici docela ne-junaški povprečnež, ki je ubežal smrti, se skriva pod tujim imenom in prisostvuje celo odkritju — svojega lastnega spomenika. Zasnova je torej tudi precej romantična. G. Hinko Tomašič je delo dobro zrežiral, le nekatere momente in uloge je izdelal prepovršno. Zlasti kipariju in njegovi sestri bi bil moral odkazati malo več dela, priznamo pa, da ima delo slabe strani, ki jih tudi najboljša režija ne bi docela zabrisala.

Posamezne uloge so bile podane različno, tako, da o igri kot celoti skoraj ni mogoča enotna ocena. Precej krivde je tudi v ulogah samih, ki jih je pisatelj obdelal včasih radodarno, včasih pa prav skopo. Težka preizkušnja je bil za g. N. K. r. s. t. a. Jan, prestal pa jo je dobro in nam povedal, da ima mnogo oblikovalne sile ter jo tudi pridno izpopolnjuje. Kdaj pa kdaj nas je uprav presenetil. Močno je podal g. Pavle Kovič Pavla Szmiata (kapitana Nuta); posrečeni figuri sta ustvarila g. Daneš (rektorja) in g. Gorinšek (predsednika), dočim je g. Grom (admiral) zaostajal za njima. Lepo tipiziran je bil založnik g. Harastoviča. Kot kipar se nam je sedaj prvič predstavil v večji ulogi g. Crnobori. Debutant ima talent in bi se utegnili še lepo razviti, samo časa, ko ga pisatelj pušča brez aktivnega poseganja v razvoj, še ni znal uporabiti; sicer je pa isto zagrešila tudi gđc. Starčeva kot Med. Če že ni besed, naj bo vsaj neka, kakršna koli igra! Kipi so na odru dolgočasni in motijo. Stari mornar g. Tovornika je bil dober po igri in zunanosti. Ostali so iztisnili iz svojih ulog kolikor so režijsko in individualno mogli pri skopi pisateljevi obdelavi. Igrali so: doktorico ga. Zakrajškova, Felicjo gđc. Kraljeva, Izo gđc. Udovičeva, kapelnika g. Medven, gospoda od komiteja g. Verdonik in študenta g. Blaž.

Ljubezen, greh in zločin

KAZENSKA RAZPRAVA PROTI FRANCETU LEŠNIKU IZ JABLANCEV, KI JE ZASTRUPIL SVOJE NEZAKONSKO DETE.

Dókleva Ivanka v Žikarcih je bila živahno in čedno dekle, zato ni bilo nič čudnega, če je zmešala glavo 10 let mlajšemu viničarjevemu sinu Francetu Lešniku iz Jablancev, ki je tudi bil postaven fant. Usoden za oba pa je bil neki večer v jeseni leta 1931., ko sta pri nekem posestniku v Žikarcih obrezovala repo. Takrat jo je spremljal France domov in ji s potjo razkril svoje srce. Ivanka je zaljubljenemu fantu verjela in mu pričela vračati ljubezen. Od takrat se je France vedno pogosteje oglašal pod njenim oknom. Ivanka ljubezen ni ostala prikrita njenim staršem, ki so jo energično odvrčali od Franceta. Vse ostre besede in vsi opomini staršev niso pri Ivanki prav nič zalegli. Zato sta se Ivanka in France sestajala skrivaj, kovala načrte, ker ji je France obljubil, da jo bo v najkrajšem času vzel za ženo. Njuna ljubezen pa ni ostala brez posledic. Ivanka je lani povila deklico, ki so jo krstili za Liziko.

Mlademu fantu pa vse to ni šlo v glavo. Njegova ljubezen do Ivanke se je ohladila in nič več ni trkal na nieno okno. Ko je prišla iz mariborske porodnišnice, jo je samo dvakrat obiskal in prinesel s seboj v žepu za Liziko zemljo. Ker so se fantje in dekleta, po katerih se je France jel ozirati, norčevala iz nje, ga je to silno bolelo. Namesto nekdanje ljubezni do Ivanke, se je naselil v njegovem srcu zloben in zločinski načrt. Da bi opral svojo sramoto, je sklenil spraviti s sveta nedolžno nezakonsko dete.

Letos v marcu, ko je bila Lizika stara že pol leta, se je France oglašil nekega jutra pri Ivanki. Ker ni bilo matere v

sobi, je vzel ljubko dekletce v naročje, ga nekaj časa pestoval, v žepu pa stiskal z eno roko steklenico, v kateri je imel strup. Ker je vedel, da matere še nekaj časa ne bo v hišo, je izylekel iz žepa strup in ga zilil otroku v usta. V tem trenutku pa se je Lizika nakremžila in bridko zajokala. Jedka tekočina ji je namah spočila obrazek in jo vrgla v omedlevalo. Na njen krik so prihiteli v sobo Ivankini starši in, ko so vprašali Franceta, kaj je hudega storil dekletcu, je ta najprej grdo zaklel, vrgel otroka v zibel in zbežal. Prestrašena je uboga Ivanka nesla otroka najprej k zdravniku na Vurberg, ki pa ji je svetoval, naj ga čimprej spravi v bolnišnico. Toda tudi v bolnišnici je bila vsaka pomoč zastoj. Strupena solna kislina je razjedla otroku drobovje. Lizika se ni več zavedla in je naslednjega dne umrla.

Po Franceta so prišli kmalu nato orožniki in ga odgnali v zapore. Danes dopoldne pa se je zverinski oče zagovarjal pred malim kazenskim senatom tukajšnjega okrožnega sodišča. Na predsednikovo vprašanje, če se čuti krivega, je duševno potrj priznal, da je na zverinski način spravil s sveta nedolžnega otroka, zagovarjal pa se je, da je to storil radi tega, da bi imel mir pred Ivanko in ljudmi, ki so ga vedno zbadali in se norčevali iz njega.

Senat ga je spoznal krivega in ga obsodil na 7 let težke ječe.

Razpravo je vodil okrožni sodnik g. Zemljič, prisednika sta bila oba okrožna sodnika gg. Lenart in dr. Kotnik, obtožnico je zastopal drž. tožilec g. dr. Hojnik, obtoženca pa je branil g. dr. Fornazarič.

Ptuj

Ponarejeni 10dinarski novci so se te dni pojavili v našem mestu. Napravljene so iz svinca in jih ni težko ločiti od pravih srebrnikov. Policija je ponarejene kovance zaplenila in išče sedaj razpečevalce in ponarejevalce.

Fotografski aparat, ki so ga nedavno tega v Ptujju odvzeli nekemu Gradišniku, je našel svojega pravega lastnika. Lastnik aparata je V. Hrovatin, dijak 6. razreda gimnazije v Zagrebu. Aparat mu je bil ukraden, ko se je vozil z vlakom iz Zagreba v Celje. Tat pride pred sodišče.

Poziv sodišča. Ptujsko okrajno sodišče poziva te dni vse tiste, ki so bili decembra lanskega leta izpuščeni iz zaporov naj se zopet javijo in odslužijo še preostalo kazen. Tudi tisti, ki so bili letos kaznovani z zaporom, kazni pa niso morali takoj nastopiti, so pozvani, da kazen odsedijo.

Davica, ta zavratna bolezen, se je pojavila v Ptujju in njegovi okolici. Več otrok je že v oskrbi v izolirnem oddelku ptujске bolnišnice.

Celje

Lepa šolska proslava v Celju. V nedeljo 7. t. m. je celjska obrtna nadaljevalna šola na svečan način proslavila svoj zlati jubilej. Ob 8. uri zjutraj se je otvorila v veliki dvorani Obrtnega doma, raz katerega je plapolala zastava, razstava šolskih izdelkov, katero je občinstvo ves dan pridno obiskovalo in občudovalo krasne izdelke skoro vseh strok. Oficielna proslava se je izvršila popoldne ob 15.30 v mestnem gledališču, kjer so se pred zasedeno hišo ob pridnem sodelovanju Celjskega godbenega društva po otvoritvenem nagovoru mestnega načelnika g. dr. Goričana vrstile deklamacije, nastopi mešanega pevskega zbora gojencev nadaljevalne šole, rajalni nastopi vajenk, telovadne točke vajencev, ki so vse izzvale burno pohvalo občinstva. Izredno lepa je bila živa slika vajencev, vajenk in učiteljstva pri delu v šoli n mojstrovi delavnici, ki je bila tako lep posnetek iz praktičnega življenja, da je občinstvo kakor zamaknjeno zrla na oder in z bučnim ploskanjem in ropotom dalo izraza svojemu občudovanju. Sredi med sporedom je bilo uvr-

J. Jahoda:

Prometejeve sanje

Čevljar Belohlavek stanuje od tistega dne, ko se je oženil, v podzemski sobi v Hajniševi ulici. Spodnji okvir okna je vstric hodnika, in kadar pogleda čevljar Belohlavek skozi okno, vidi samo čevlje in čevljičke pa robove kril in hlač. Potem vidi še slemena nasprotnih poslopj in za dva prsta neba.

Belohlavka pobeli sobo po dvakrat na leto, ali ko bi jo belila še večkrat, bodo stene vendar sive, zakajene, umazane. To pa zato, ker je stanovanje pod zemljo in greš doli po osmih stopnicah in ker je poleg desne stene hišna klet.

In iz te umazane beznice se ne prikazuje čevljar Belohlavek včasih po štiri najst dni. Tu sedi pod nizkim oknom od jutra do večera, večkrat tudi ponoči.

»Dela« tudi ne raznaša sam in ne nakupuje sam — vse to je delo njegove žene. Izgovorila si je to za svoje opravke takoj po poroki. Nekaj zato, da mu je plačala fantovske dolgove, nekaj pa tudi zato, da mu je nakupila vsega, kar bi pri čevljarstvu potreboval, in seveda tudi zato, da bi se več naredilo. Kmalu po po-

roki je dejala, da je v vsakem moškem sto vragov, in če se moški ne drži na kratkem povodcu, potem z njim šivajo tisti hudniki.

Za glavnega vruga je imela pijančevanje, potem pa kvartanje, pohotnost in postopanje.

Belohlavka je v kratkem času po poroki zadržala v čevljarju vse te pekleniške posebnosti s tem, da mu ni pustila iz hiše.

»Jaz ti poiščem dela, jaz ti preskrbim usnja, jaz ti živeža preskrbim, ali iz stanovanja mi ne smeš!

Jaz poznam čevljarstvo sodrgo, toliko da prestopi prag, pa že pride vanjo zlodej in ji zmeša pamet. Poznala sem pet čevljarjev postopačev — več so bili v krčmi kakor pri delu in kadar jim je špirt zmešal glavo, so tudi dekleta pri vodnjaku lovili. Viš, ti boš lepo doma sedel pri svoji zvesti ženki!« in podkrepila je pridigo s stišnjeno pestjo.

Čevljar Belohlavek se je vdal. Nekoč se ji je postavil po robu, a žena je pograbila valjar, in po jeznih njenih pogledih je čevljar sodil, da bi ga s tistim valjarjem lahko hudo oplazila.

In tu pod oknom je onemel in osamel. Potopil se je nekako sam vase, si u-

stvaril svoj lastni duševni svet in se začel naslajati ob plašljivih vzorih. Z ženo o njih govoriti ni mogel in ni smel. Žena je živela praktično in varčno. Neko popoldne mu je izdala, ko je bila ravno slabe volje, svoje nakane.

»Jaz sem te vzela nagega, še več kakor nagega, ker si bil sam sebe zapustil, in ti je bilo še tisto nago telo vse zadržano. Vse, kar je bilo mojega, je šlo zate. Ko bi ti umrl, bi morala v ubožnico ali pa beračiti od hiše do hiše. Ker imaš ti bolna pljuča, moram jaz sama za svojo bodočnost skrbeti!«

In zelo je skrbel — hranila je krajcarje, ko bi mož umrl. Nabirala je delo po vsem mestu, doma je pa stiskala pri sebi in pri možu.

Znosila je toliko čevljev v popravilo, da je čevljar delal večkrat celo ob nedeljah in ponoči.

Z veseljem je delal, ker se je vsaj med delom mogel nemoteno potopiti v svoj bajni svet, ali nad vse rad je delal študentom.

Rekli so mu študentovski čevljar — noben čevljar ni bil tako čislán med študenti — kakor Belohlavek. Zakaj študent ima običajno samo en par čevljev, ki krasi njegove noge, in ko bi jih postal

Kulturne vesti

Radivoj Rehar: Vipavske povesti. V založbi mariborske književne zadruga Tiskovna založba je pravkar izšlo 8 tiskovnih pol obsegajoče novo Reharjevo delo »Vipavske povesti«. Knjiga je razdeljena na tri dele, na povest »Kamenar Caharija«, ki opisuje prelom med dvema dobama, dobo ročnega dela in dobo stroja, povest »Svakinja Hanna«, ki podaja tragedijo nedovoljene vaške ljubezni in povestico »Peter Petrič« z usodo ljudstva pod Nanosom in simboličnim zaključkom. Knjiga, ki je lepo opremljena, stane broširana 28, v platno vezana 34 Din. Naroča se pri Tiskovni založbi, Maribor, Grajska ul. 5 ali pri upravi »Večernika«, Gosposka ul. 11. Naročniki dobe do 1. junija knjigo poštmine prosto.

Sport

Ljubljanska plavalna podzveza opozarja vse klube, da z ozirom na okrožnico JPS predlože v svrhu reverifikacije najkasneje do 20. t. m. na naslov g. Rajko Svetek, Ljubljana, Tržaška cesta 24, nove prijavnice s starimi izkaznicami in krstnimi listi juniorjev in juniork ter s takso 2 Din za verifikacijo. Zadevni obrazci se dobe pri tajništvu JPS.

SK Železničar v Zagrebu. Mariborski Železničarji gostujejo v nedeljo 14. t. m. v Zagrebu, kjer bodo igrali proti zagrebškemu Železničarjem izločilno tekmo v tekmovanju za pokal prometnega ministra.

Plavalni tečaj priredi SSK Maraton na Mariborskem otoku, in sicer od 21. maja do 11. junija. Tečaj bo vodil plavalni učitelj iz Ljubljane.

Sokolstvo

Iz župne uprave. Ožja seja župne uprave bo jutri v sredo ob pol 20. uri v župni pisarni v Narodnem domu. Zdravo!

Iz Sokola Maribor III. Sokolsko društvo Maribor III. priredi na letnem telovadišču v Aškerčevi ulici v nedeljo popoldne ob pol 15. uri javen nastop. Po nastopu bo velika zabava. Društvo proš vsa okoliška in mestna bratska društva, da se udeležijo nastopa v čim večjem številu. Članstvo naj pride v krojih. Zdravo!

Vremensko poročilo mariborske meteorološke postaje. Davi ob 7. uri je kazal toplomer 10.3 stopinj nad ničlo; minimalna temperatura je znašala 10.2 stopinj nad ničlo; barometer je kazal pri 15.7 stopinjah 736.2, reduciran na ničlo pa 734.3; relativna vlaga 97; vreme je tiho in oblačno. Od včeraj na danes je padlo 100 mm padavin. Vremenska napoved pravi, da se bo vreme polagoma zjasnilo in bo postalo topleje.

Daruite knjige za knjižno akcijo!

v popravilo nerazsodnemu čevljarju, bi lahko sedel doma kar po tri dni bos.

In tako je prišlo med dijaki v navado, da so hodili s precej slabimi čevlji po tistih osmih stopnicah k Belohlavku in posebno pazili, kdaj pojde njegova žena z modro culo »delo« po mestu raznašat.

Študent je smuknil k Belohlavku, sezul čevlje, Belohlavek je pregledal defekt in jih takoj vzel v roke. Študent pa je sedel poleg mojstra v samih nogavicah pa čakal, da je usmiljena dretna zadelala najhujše luknje.

In to so bile Belohlavku najlepše ure v življenju! Žene ni bilo doma, in zraven sebe je imel učenega človeka, s katerim se je mogel pogovoriti o onem svetu tam gori, ki mu je začel sčasoma hoditi na misel ali pa se je ustvaril v kakšni neresnični obliki.

»Gospod študent,« je povzel, »ko si boste izbirali svoj bodoči poklic, vse desetkrat dobro premislite.«

»Jaz bom sodnik.« — je lehkomišelnost izpregovoril dijak.

Mojster smoli dreto, oči mu nekam uhaajo. Tako delikatno kaže ljudem svoje nesoglasje.

v

(Konec jutri.)

Redyand Kipling:

Milijonar in njegov sin

(iz angleščine prevedel Josip Poljanec)

Disko ni bilo za javne predstave, pri katerih so igrali na usmiljena vrata, Harvey pa je ugovarjal, da bo ves dan pokvarjen, ako bi mornarji, s »tukaj smo izostali. Nato se je Disko vdal, ampak samo pod gotovimi pogoji. Izvedel je bil — čudovito je bilo, kako so vsi ljudje po vsej obali vedeli, kaj delajo drugi ljudje — slišal je bil, da se predstave udeležijo tudi neka »igralka iz Philadelphije«, in je menil, da bo deklamirala »Vožnjo kapitana Iresona«. Osebnost mu je bilo tako malo do igralk kakor do letovišnikov; ali pravica je pravica in dasi se je bil on nekoč zmotil v svoji sodbi — Dan se je hahljal pri teh besedah — to se ne sme zgoditi. Radi tega se je Harvey vrnil v East Gloucester in je porabil pol dneva za to, da je pojasnjeval razveseljenj igralki odličnega slovesa bistvo pogreške, ki jo je nameravala storiti; in ona je priznala, da je bilo tako prav, kakor je trdil Disko.

Cheyne je iz starih izkušenj vedel kaj bo, vendar je bila njegovi duši živa hrana vse, kar je bilo podobno javnim prireditvam. Videl je vozove, ki so v vročem, meglenem jutru hiteli proti zapadu, polni žensk v poletni obleki in bledelečih moških s slamnikom na glavi, naravnost iz bostonskih pisaren, videl je kopicico biciklov zunaj poštnega urada, prihajanje in odhajanje marljivih uradnih oseb, ki so se pozdravljale med seboj, počasno vihanje in plahitanje zastave v dušičnem zraku, pa važnega možaka, ki je s škropilno cevjo izpiral hodnik iz opeke.

»Mati,« je izpregovoril iznenada, »ali se spominjaš — ko je pogorelo mesto Seattle — in so ga zopet postavili?«

Gospa Cheyne je prikimala in razsodno zrla po vijugasti ulici. Kakor njen mož je tudi ona poznala take sestanke z vsega zapada in jih je primerjala s tem. Ribiči so se jeli pomešavati med množico krog vrat mestne hiše — plavolici Portugalci s svojimi ženskami, ki so bile po večini gologlave ali pokrite s šalom, bistrooki Novoškoti in mornarji iz pomorskih pokrajin, Francozi, Italijani, Švedji in Danci z izvenkrovnim moštvom obrežnih skunerjev, vsepovsod pa ženske v črnem, ki so se pozdravljale mrko, ponosno, saj to je bil njihov veliki dan. Nadalje duhovniki raznih ver, lastniki celih prog skunerjev, veliki podporniki društev in majhni lastniki, ki so imeli svoje ladje zadolžene do vrha jamba, pa bankirji in zastopniki zavarovalnih društev, kapitani vlačnih ladij, takelažniki, monterji, pristaniški delavci, solilci, gradniki ladij in čolnov, sodarji, sploh vsa mešana množica pristaniškega mesta.

Cheyneovi so se prerivali med vrstami sedežev, ki jih je oživljala obleka letovišnikov; eden mestnih uradnikov je stopal gor in dol in se potil, da se je ves svetil od čistega, državljanskega ponosa. Cheyne je bil pred nekaj dnevi nekoliko minut z njim govoril in tako sta se dobro razumela.

»No, gospod Cheyne, kaj pravite o našem mestu? — Da, gospa, sedete lahko, kjer vam je drago. — Tam na zapadu imate tudi take reči, kajne?«

»Da, samo naši kraji niso tako stari.«

»Ej, tako je, seveda. Pri vajah bi morali biti, ko smo praznovali petdesetletnico našega mesta. Povem vam, gospod

Cheyne, našemu staremu mestu je bilo na čast.«

»Sem slišal. Se tudi izplača. Kako pa je to, da mesto vendar nima nobenega prvovrstnega hotela?«

»— Kar na levo, Pedro. Dosti prostora za vas in vaše. — Veste, saj to jim ravno vedno dopovedujem, gospod Cheyne. Veliko denarja je v tem, ali mišlim, da vas to ne zadeva. Kar mi potrebujemo, je...«

Težka roka mu je padla na ramo in zardeli kapitan neke portlandske, premog in led prevažajoče ladje, ga je zasukal naokrog. »Kaj vruga pa mislite, da otežujete mesto s takim zakonom, ko so vendar vsi dostojni ljudje zunaj na morju? Kaj? V vsem mestu ni dobiti poštene pijače in vsepovsod slabše vonja, odkar sem bil zadnjikrat tukaj. Eno gostilno za mehko pijačo bi pa vendarle lahko pustili odprto!«

»Ni videti, da bi vas to kaj oviralo, Carsen, da ne bi danes dobili prigrizka. Pozneje bom govoril o umetnosti tega. Kar sedite pri vratih pa razmišljajte o svojih dokazih, dokler ne pridem nazaj.«

»Kaj mi pa dokazovanja pomagajo? V Miquellonu je šampanjec po osemnajst dolarjev zabo, in...« Kapitan je zdrknil v svoj sedež, ko se je oglasil harmonij.

»Naš novi harmonij,« je dejal uradnik ponosno Cheyneu. »Nas tudi velja štiri tisoč dolarjev. Drugo leto bomo morali zopet vpeljati visoke naklade, da ga poplačamo. Tisti-le tam so naše sirote; sedaj vstajajo, da zapojo. Moja žena jih je poučevala. Pozneje se zopet vidimo. Potrebujejo me na odru.«

Visoki, jasni, čisti otroški glasovi so udušili poslednji šum ljudi, ki so posedali na svoje prostore.

»O, dela Gospodova, hvalite Gospoda, slavite Ga in povelečujte Ga na veke!«

Po celi dvorani so se ženske sklanjale

naprej, da bi videle pevce, ko so glasovi odmevali po dvorani. Gospa Cheyne in še nekatere druge so jele kratko sopsti, niti mislila si ni, da je bilo toliko vdov na svetu in je kakor po notranjem nagibu iskala Harveya. Le-ta je med poslušalci v ozadiju našel svoje tovariše s »Tukaj smo« in je stal kakor po pravici med Danom in Diskom. Stric Salters, ki se je bil vrnil prejšnjo noč s Penom, ga je sumljivo sprejel.

»Kaj, tvoji ljudje še niso odšli?« je zarohnel. »Kaj pa delaš ti tukaj, po bič?«

»O, morja in vode, hvalite Gospoda; slavite Ga in povelečujte Ga na veke!«

»Mar nima pravice?« je vprašal Dan. »Saj je bil na morju, kakor mi ostali!«

»Ne v tej obleki,« je godrnjal Salters.

»Drži jezik, Salters,« je velel Disko.

»Žolč te je zopet prevzel. Harvey, ostani, kjer si.«

Tedaj je vstal priložnostni govornik, drug steber občine, pozdravil množico v Gloucestru in mimogrede onemnil, v čem se gloucestersko mesto odlikuje od ostalega sveta. Nato se je obrnil do pomorskega bogastva mesta in govoril o ceni, ki jo mora plačati za vsakoletne žrtve. Pozneje — je dejal — bodo slišali imena izgubljenih mrtvih — sto in sedemst tisoč njih. Vdove so dvignile glave in se spogledovale pri teh besedah. Gloucester se ne more ponášati z velikimi tovarnami. Njegovi sinovi delajo za tako plačilo, kakor jim ga da morje, in vsem je znano, da niti Georges niti Velika Plitvina ni kravij pašnik. In edino, kar morejo ljudje na kopnem storiti, je, da pomagajo vdovam in sirotam. Nato je po nekoliko splošnih opazkah porabil to priliko, da je v imenu mesta izrekel zahvalo vsem, ki so bili tako velikodušni, da so se udeležili praznovanja tega spominskega dne.

(Dalje prihodnjic.)

Diamanti na smetišču

V vsej Angliji je posvečeno napeto zanimanje vse javnosti dragocenemu nakitu, ki je bil pomotoma zagreben na velikanskem londonskem smetišču v Essexu. Prebivalcem Londona in okolice se je le redko kdaj nudila taka priložnost postati čez noč bogataš. Zgodilo se je takole:

Večkratni milijonar in lastnik umetniških zbirk James S. Burroughes si je pred dnevi o priliki neke avtomobilske nesreče zlomil nogo. Prepeljan je bil v svojo hišo, kjer mu je neki londonski kirurg uravnal nogo. Nato je ostal Burroughes sam v svoji spalnici. Kmalu pa mu je bil napovedan obisk nekega znanca, pred katerim je hotel bolnik skriti svoj dragoceni, na nočni omarici ležeči

nakit. Ker v naglici ni našel primernejšega kraja, je vrgel nakit v bližnjo košarico za papir. Ko je znanec, ki se je zadržal na obisku zelo dolgo, odšel, je Burroughes trdno zaspal in se je prebudil šele naslednjega jutra. Šele tedaj se je spomnil skritega nakita in poklical slugo, naj mu ga potegne iz košarice. Smrtno bled je sluga povedal, da je nevede v ranem jutru izpraznil vsebino košare v smetišnico, od koder so bile smeti že odpeljane s posebnim vozom na veliko londonsko smetišče v Rainham pri Essexu. Takoj je odšel sluga z ostalo služinjo bilo zaman. Sedaj koplje na smetišču toda vse iskanje v gorah svežih smeti je bilo zaman. Sedaj koplje na smetišču več tisoč ljudi, ki bi radi našli nakit in dobili visoko nagrado 400.000 Din.

Strašno maščevanje užajenega Indijca.

Med Angleži v Bombayu je izzval te dni veliko ogorčenje strašen zločin nekega starega indijskega trgovca, ki je zastrupil hčerko angleškega majorja Phillbrowa na doslej še nezabeležen način. Ta zločin je napočil tamkajšnje angleške prebivalce, da so se poslužili energičnih protiukrepov, kar je imelo za posledico zopet velike demonstracije indijskega prebivalstva. Zgodovina strašnega dogodka je naslednja: Major Phillbrow je nekega popoldne na sprehodu udaril z bičem nekega starega trgovca v indijski mestni četrti, ker se mu je zadrželo, da se je starec porogljivo nasmejal njegovi hčerki, ki ga je spremljala. Hčerka majorja Phillbrowa je prišla tu-

di naslednjega dne k staremu trgovcu, hoteč opravičiti dejanje svojega očeta oziroma ublažiti jezo užajenega Indijca, ker je smatrala kot moderna Angležinja Indijca enakopravnega Evropejcem. Trgovec se je delal, kakor da je žalitev že davno pozabil in je podaril deklici v znak svojega prijateljstva neko posebno kremo za obraz, ki naj bi imela po njegovem zatrdilu prav posebne zmožnosti za polepševanje polti. Toda že po nekaj dneh mazanja s to kremo je dobila Phillbrowova hčerka po vsem obrazu hraste in je končno popolnoma oslepla. Zdravniki so po natančni, mučni preiskavi ugotovili, da je maži primešan izredno močan indijski strup, ki pa Evropejcem še ni znan. Trgovec je izgubil po strašnem maščevanju brez sledu.

Mali oglasi

Razno

BRITVE, ŠKARJE, ITD.
brusi izvrstno in zanesljivo J. Kokot, Wildenreimerjeva ulica 6, za sodnjo. 1678

DVA MESECA STARO DEKLICO
oddam za svojo. Stancer Katarina, Limbuš. 1672

DNEVNO SVEŽI JOGHURT
na debelo, na drobno. Mlekar na Bernhard. Aleksandrova cesta 51. Koroška cesta 10. 1668

PRISTNO VINO
od 10 litrov naprej, se prodaja po 4 Din liter, v Vrazovi ulici št. 9. 1666

MODRA GALICA
po Din 5.65 za kg je družbenim članom v vsaki množini na razpolago pri Kmetijski družbi, Meljska cesta 12. 1537

ZA POTOVANJE:
ročni kovček, usnjate torbe, nahrbtnike, etuie za fotogr. aparate itd. Velika izbira, nizke cene. Iv. Kravos, Aleksandrova cesta 13. 1527

SURKOL,
sigurno sredstvo za pokončavanje škarkov in rusov. Drogerija Kanc. 1404

Oglašujte!

MARTIN SAFRAN,
sobo, črkoslikar, pleskar in lilear, Maribor, Slovenska ul. 16, prevzema vsa v to stroko spadajoča dela ter jih izvršuje dobro in poceni. 1664

Službo dobi

INKASANTA IŠČEMO.
Naslov v upravi »Večernika«. 1677

Prodam

NA PRODAJ:
čisto nova kompletna spalnica iz cvetličnega jesena, nova otomana in rabljena kompletna spalnica z divanom in stensko uro ter nova kuhinjska kredenca. Kacijanerjeva ulica 10, pritličje, desno, stanovanje št. 5. 1673

Kupim

PISALNI STROJ,
dobro ohranjen, kupimo takoj. Ponudbe na upravo lista pod »Zavarovalnica«. 1679

Stanovanje

STANOVANJE,
sobo in kuhinjo, v novi hiši oddam solidni stranki. Nova vas, Bolfenkova cesta 6. 1682

DVO- IN TRISOBNA
solinčna stanovanja oddam, Maribor, Smetanova ulica 54. Vprašati v gostilni. 1671

TRISOBNO STANOVANJE,
lepo, oddam takoj v najem. Vprašati pri A. Potočniku, krojaču, Meljska cesta 15. 1667

Sobo odda

SPREJMEM
v centru mesta sestanovalca. Naslov v upravi »Večernika«. 1670

OPREMLJENO SOBO
oddam takoj dvema osebama. Delavska ulica št. 9. 1631

OPREMLJEN KABINET
oddam, Glavni trg 12, II. 1669

OPREMLJENO SOBO,
lepo, oddam. Vrazova ul. 3, III., vrata 8. 1676

Sobo išče

DVA MLADA GOSPODA
iščeta opremljeno sobo. Ponudbe na upravo lista pod »Zmerna cena«. 1674

Zgubljeno

ZGUBIL SEM ZLATI OBESK
z briljantom. Odda naj se pri Plaucu, Glavni trg. 1675

MODNI LISTI

FRANCOSKI IN NEMŠKI
V NAJVEČJI IZBERI V

TISKOVNI ZADRUGI
MARIBOR, ALEKSANDROVA CESTA 13

Še samo kratek čas

traja oblastno dovoljena razprodaja pri

Kormannu v Mariboru, Gosposka 3

Izrabite brezpogojno pred opustitvijo trgovine ta priložnostni nakup. Oglejte si moja izložbena okna. Tako ceneno še niste nikdar kupili!

20 do 50% popusta in še ceneje!